

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 42. Errores Joannis Hussii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

munera quæstuosa, quæ plerumque ob-
ibant viri profani habiles, ac experientes. Sæcul. XV.
A. C. 1409.

Etiam vacuos episcopatus plerosque Or-
dinis sui fratribus tradere conabatur. De-
nique 12 Octobris adhuc Pisis commorans *Duboulai*
edebat litteras, quibus renovabat Reli-
giosorum Mendicantium privilegia, quæ
Parochis fraudi erant. Vehementes in-
de motus Parisina in Universitate orti per
vernus jejunium sequentis anni.

Haud multo post Regem Ladislauum *Rayn. 1409.*
pervulgatis litteris perlongis arguebat, n. 85.
quod tuendo Gregorium, nec ad Pisanum
concilium veniendo, vel regni sui Episco-
pos mittendo schisma soverit; Romam,
Beneventum, Perusiam, pluraque loca
Ecclesiæ subjecta invaserit; Pisani bel-
lum intulerit; & concilium dissipare stu-
duerit. Addebat alia crimina: & in fi-
ne illum per duos Cardinales ad tribunal
fuum citari volebat. Dabat Pisis 1 No-
vembbris; quo fructu, facile conjicias.

§. XLII.

Errores Joannis Hussii.

Interim Alexander comperit errorum §. Cochl.
Wicleffi progressus in Bohemia: quæhist. l. I. p. 12.
res altius est repetenda. Priore anno
1408 Pragensis Universitas solemniter
adiit nationis Bohemicæ domum, quæ
vocabatur Rosa Nigra: & Joannes Hus-
sus

Sæcul. XV.
A. C. 1409.

sius præcipuus inter Doctores aderat. Ibi communi consensu siebat sanctio hujusmodi: Nemo non sciat, præsentes hic Doctores cunctos uno animo rejecisse Wicleffi dogmata quadraginta quinque in sensibus hæreticis, errantibus, aut afferentibus offensionem, & interdixisse subjectis sibi omnibus, cujuscunque sint nationis, ne quis tantam sibi confidentiam sumeret, ut ut illa palam, vel privatim defendere, aut doceret, alioquin, ex albo nationis suæ delendus. Erat hæc maxima pœnarum, quas tum poterant imponere. Vtuerunt etiam, ne quis Doctoribus inferior Wicleffi libros præsertim de Eucharistia, Dialogumve, aut *Triologum* legeret.

Joannes Hussius Universitatis Pragensis sententiæ refragari publice quidem non ausus, in clandestinis tamen colloquiis multorum animos Wicleffi erroribus inficere haud omittebat. Sed Germanos obstare suo consilio videns multo hinc acrius exardente odio in eos jam antea concepto Bohemis fuit author posendi a Rege Wenceslao, ut scholis ipsos præficeret exclusis Germanis. Qui relicta idcirco Praga Universitatem Lipsiæ insti-
tuerunt sub istum annum 1409.

Sup. lib. 99.
§. 47.
Cochl. c. 16,

Præter sermones, quibus populum ad se allectabat Hussius, etiam Optimatum gratiam sibi conciliabat per Wicleffi libros, in linguam vulgarem, nempe Sclavoni-

yonicam a se translatos. Clericos quo- Sæcul. XV.
A. C. 1409.
que sibi adjungebat. Quidam eorum
alieno ære obruti, aut criminibus cooper-
ti, ac ne in judicium vocarentur, veriti-
sperabant doctrinæ novæ amplexum sibi
saluti fore: alii eruditione, moribusque
probis conspicui molestissime ferebant be-
neficiis pinguibus ornari Nobiles scientia
sibi multo inferiores. Per indignationem,
ac invidiam deducti de priore sua senten-
tia, qua Wicleffum condemnarant, ab Ec-
clesia Catholica ad Joannem Hussum de-
scisciebant; nec tantum in Sacerdotes in-
doctos, vitiososque, verum etiam in om-
nem Clerum generatim declamabant, ne
Summo quidem Pontifici parcentes.

Hussio lectissimi concionatores erant
Hieronymus Pragenis, & Jacobellus Mis-
nianus, qui populum a Sacerdotibus, &
Monachis alienabant. Hussius in sermo-
nibus suis sæpe Wicleffi libros extollebat,
nihil hos, nisi vera continere affirmans.
Et vellem, addebat, post mortem adire
locum, in quem ejus anima venit. Mul-
ti Hussium Doctores salutaribus monitis
in viam reducere frustra conabantur.

Pragensis Archiepiscopus Svinco co-
gnomine Lepus ex nobilissima ortus fami-
lia hærebat in suo castro Raudnicensi.
Sed motus per Wicleffi dogmata in sua
diœcesi concitatos audiens, ut erat vir
fortis & impavidus, congregavit Docto-
res

Sæcul. XV. res tanquam Legatus Supremæ Sedis,
A. C. 1409. afferrique ad se iussos, & a Doctoribus
 perlustratos Wicleffi libros ducentis plures de illorum sententia comburi cunctos voluit. Erant optime scripti, ac pro temporis more lignis compacti, sed pretiosis contexti pannis, auroque compti. At non omnes ii, qui tenebant Wicleffi opera, ad Archiepiscopum ea deferebant, ut impaverat.

Vindictam spirans Hussius cantuinas ad irrisiōnem Archiepiscopi vulgari lingua componi, ac per profanos suarum partium homines cantari palam curabat. Turbas illæ faciebant tantas, ut Rex Wenceslaus edicto publico, ne canerentur, interdiceret proposita poena capitis, & proscriptionis bonorum omnium. At Hussius alio effecit modo, ut populus Clerum haberet ludibrio, & in contemptum adduceret. Colloquia instituit publica, ubi nemini non liceret differere de religione. Itaque pelliones, sartoresque, ac futores, & alii opifices concionibus, ac lectione divini codicis in vulgari sermone instructi cum Sacerdotibus disputabant. Quin etiam foeminæ se immiscebant his controversiis, ac libros contexebant.

p. 19.

Tum ad Romanam curiam delato nomine suo citatus Hussius cum non paruisset, Alexander Archiepiscopo Svinconi Rayn. n. 88. scripsit, ut quocunque demum gradu, vel pri-

Sedis,
oribus
s plu-
nctos
tem-
etiosis
at non
ra, ad
impe-
unc-
ulgari
arum
rabat.
Rex
heren-
apitis,
At
is Cle-
ptum
ublica,
e reli-
ue, ac
s, ac
rmone
abant.
nt his
t.
to no-
paruif-
inconi-
u, vel
privi-

privilegio gaudentes alibi, quam in tem- Sæcul. XV.
plis, aut cœmeteriis de divinis rebus ver- A. C. 1410.
ba facere, ac Wicleffi dogmata seu pa- d. 1410.
lam, seu secreto tradere vetaret; hac in
re quatuor Theologiæ, ac duorum Juris
pontificii Doctorum consilia sequeretur;
denique obedire, ac errores hos ejurare
renuentes tractaret ut hæreticos, &
carceri mandaret. Dabat Pistorii 20 De-
cembris anno 1409.

§. XLIII.

Alexander impellitur, ut Romam eat.

Cum Romam a potestate Regis Ladis-
lai liberam Alexander postremo hu-
jus anni die comperisset; tota ei Curia
suadebat sua, ut sedem illic poneret: ac Rayn. 1410.
Romani hoc cupiebant. At opposens se n. 5.
Cardinalis Balthasar, cuius consiliis ille
omnino regebatur, eum induxit, ut Pisto-
rio Bononiam iret: cui Balthasar ut Le-
gatus præerat. Ibi Alexander perlongas
edidit litteras, in quibus historiam schis-
matis fusissime narrans excurrit speciatim
in agendi modum, malisque artes Gre-
gorii, ac Benedicti, qui ad Pisanum voca- n. 14. 15.
ti concilium, cum neutquam se stitissent,
damnati contumaciæ, ac schismatici fue-
rint declarati. Hanc sententiam, & om-
nia Concilii Pisani acta confirmat. Da-
bat pridie Calendas Februarii anno 1410,

Hist. Eccles. Tom. XXIV. Xx &